

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 2C/2/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914200032
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Fuchsová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2014:7914200032.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, samosudca JUDr. Gabriela Fuchsová, v právnej veci navrhovateľa: S. J., R.. XX.X.XXXX, D. H., I. XXX, zastúpeného advokátkou: JUDr. Jaroslava Oravcová, Vranov nad Topľou, Dobrianskeho 1651, proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35792752, zastúpenému právnym zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47233516, Bratislava, Kubániho 16, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľných zmluvných podmienok,

rozhodol:

I.

Návrh navrhovateľa na zaplatenie 2.336,44 Eur z a m i e t a .

II.

Nárok navrhovateľa na určenie, že poplatok na spracovanie úveru v zmluve o revolvingovom úvere č. 8000060455 zo dňa 18.12.2006 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v y l u č u j e na samostatné konanie.

III.

Nárok navrhovateľa na určenie, že rozhodcovská doložka podľa zmluvných dojednaní k zmluve č. 8000060455 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v y l u č u j e na samostatné konanie.

IV.

O trovách celého konania rozhodne v konaní, ktorým sa celé konanie končí.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným konajúcemu súdu dňa 3.1.2014 sa navrhovateľ proti odporcovi domáhal zaplatenia 2.336,44 Eur; určenia, že poplatok za spracovanie úveru v zmluve o revolvingovom úvere č. 8000060455 zo dňa 18.12.2006 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou; a určenia, že rozhodcovská doložka podľa zmluvných dojednaní v zmluve č. 8000060455 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a náhrad trov konania. Návrh dôvodil tým, že sa ocitol vo finančnej tiesni a rozhodol sa požičať si od odporcu finančné prostriedky prostredníctvom úveru. Na základe jeho žiadosti mu už bola schválená výška úveru (predstavuje aj celkovú sumu splátok úveru, úrokov a poplatkov za uzavretie zmluvy) 84.024,- Sk (2.789,09 Eur), splatnosť úveru (počet/splatnosť) 36/16, poskytnutá čiastka 42.012,- Sk (1.394,54 Eur),

mesačná splátka v rátane úroku 2.334,- Sk (77,47 Eur), RPMN za úver 72,59%, poplatok za uzavretie zmluvy 1.500,- Sk (49,79 Eur); išlo o zmluvu č. 8000060455, ktorá bola uzavretá dňa 18.12.2006. Podľa tejto zmluvy bola navrhovateľovi poskytnutá čiastka 42.012,- Sk (1.394,54 Eur), pričom mal vrátiť odporcovi 84.024,- Sk (2.789,09 Eur), teda navyše o 42.012,- Sk (1.394,54 Eur). Odporcovi uhradil celkovo čiastku 3.730,98 Eur, pričom poskytnutá čiastka odporcom bola 1.394,54 Eur. V predmetnej zmluve ide o neprijateľnosť zmluvnej podmienky o výške úveru, ktorá zahŕňa aj úroky. Už na prvý pohľad ide o zmluvu, ktorá bola uzavretá v rozpore s dobrými mravmi a neprijateľnú odplatu za úver. V súvislosti s neprijateľnými poplatkami a úžernou cenou úveru vzniklo bezdôvodné obohatenie odporcu o sumu 2.336,44 Eur. Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať ročnú úrokovú sadzbu. V prípade, že táto náležitosť v zmluve chýba, považuje sa podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Predložená zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania takúto náležitosť neobsahuje. Odporca sa bezdôvodne obohatil o sumu 2.336,44 Eur, ktorú prijal bez právneho dôvodu a ktorú musí vydať. Navrhovateľ sa o skutočnosti, že sa odporca na jeho úkor bezdôvodne obohatil, dozvedel od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOS v mesiaci november 2013, ktoré má k dispozícii rozhodnutia súdov vo veci odporcu, kde bolo súdom konštatované, že takéto zmluvy odporcu sú neplatné, resp. bezúročné a bez poplatkov. Uvedeným konaním došlo zo strany odporcu k porušeniu zákazu používania nekalej obchodnej praktiky, ktorá je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti. Predmetná zmluva obsahuje aj neprijateľné zmluvné podmienky ako poplatok za spracovanie úveru a rozhodcovskú doložku podľa bodu 18 Všeobecných obchodných podmienok. Navrhovateľ má naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti rozhodcovskej doložky, aby predišiel rozhodcovskému konaniu a aby prípadný spor riešil všeobecný súd. Rozhodcovská doložka je neprijateľná aj z dôvodu neprijateľného miesta rozhodcovského konania. Rozhodcovské konanie navrhovateľ neuznáva, pretože si takéto konanie osobitne nevyjednal a bola to takmer ultimatívna požiadavka odporcu. Na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok má navrhovateľ naliehavý právny záujem, pretože si mieni uplatniť aj primerané finančné zadosťučinenie, ktoré predpokladá úspech spotrebiteľa v súdnom konaní. Naliehavý právny záujem predpokladá výslovne aj § 153 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, prednesom právneho zástupcu navrhovateľa, listinnými dôkazmi a zistil:

Odporca v písomnom podaní dat. 24.4.2014, doručenom konajúcemu súdu dňa 7.5.2014 (21 až 24) uviedol, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8000060455 bola uzavretá dňa 18.12.2006, a to na základe žiadosti navrhovateľa o poskytnutie revolvingového úveru. Na jeho základe bola navrhovateľovi vyplatená suma 42.014,- Sk (podľa tvrdenia navrhovateľa 42.012,- Sk), pričom uzavretím zmluvy mu súčasne vznikol záväzok uhradiť 36 mesačných splátok vo výške po 2.334,- Sk. Odporca namietol, že tvrdenie navrhovateľa o obsahu zmluvy o revolvingovom úvere nie sú správne. Pokiaľ navrhovateľ tvrdí, že úver zahrňuje aj úroky, potom jeho spôsobom interpretácie odporuje znenie samotnej zmluvy. Z nej totiž vyplýva, že údaj o schválenej výške úveru vyjadruje celkovú sumu splátok úveru, úrokov o poplatku za uzavretie zmluvy. Výška samotného úveru zodpovedá tomu, čo sa na základe uzavretej zmluvy poskytlo, v tomto prípade išlo o údaj uvedený v časti: Poskytnutá čiastka. Výška odplaty predstavuje v zmysle úpravy účinnej ku dňu uzavretia zmluvy cenu plnenia a dojednanie o nej nepredstavuje neprijateľnú podmienku. Navrhovateľ preto v podanom návrhu na začatie konania nesprávne uvádza, že ustanovenie zmluvy o výške úrokov by malo predstavovať neprijateľnú podmienku. Zároveň odporca namieta aj tvrdenie navrhovateľa, odkazujúce na rozhodnutie vo veci 5Cdo 26/2011, keďže ide o skutkovo a právne nesúvisiace rozhodnutie a ktorého aplikovateľnosť je z povahy vylúčená. Celkovú sumu úrokov, ktorú mal navrhovateľ zaplatiť je potrebné hodnotiť z časových súvislostí trvania zmluvného vzťahu. Peňažné prostriedky, na základe zmluvy boli poskytnuté na dobu 3 rokov. Práve doba trvania zmluvy je základným determinantom, ktorý ovplyvňuje končnú výšku úrokov. Uvedená skutočnosť je zo strany navrhovateľa ponechaná stranou. Ani argument navrhovateľa o chýbajúcom údají o ročnej úrokovej sadzbe v uzavretej zmluve nie je dôvodným. Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. náležitosťou zmluvy nebol údaj o výške ročnej úrokovej sadzby. V podanom návrhu sa ani nekonkretizuje, ktoré zákonné ustanovenie malo navrhovateľom požadovaný údaj predpisovať. Súčasťou zmluvy je okrem iného oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktorého výška celkových úrokov vyplýva a je uvedená ako zmluvná odmena. Zmluvná odmena pritom predstavuje úrok (odplatu) za požičanie peňažných prostriedkov a teda údaj o úrokoch je v zmluve uvedený. Ohľadne poplatku za uzavretie zmluvy je potrebné poukázať na skutočnosť, že samotný právny inštitút

„neprijateľná podmienka“ na otázku poplatku za uzavretie zmluvy nie je aplikovateľným a z podaného návrhu nevyplýva žiadny argument, pre ktorý by tomu tak malo byť. Z hľadiska relevantnej právnej úpravy platí, že zmyslom a základným účelom neprijateľnej zmluvnej podmienky je to, aby sa spotrebiteľ mohol s úspechom domáhať voči dodávateľovi toho, v uplatnení čoho mu táto podmienka bráni. Navrhovateľ neuvádza v tomto smere nič, a teda zistiť konkrétne okolnosti, ktoré osvedčujú „to“, v čom by mal poplatok tomu brániť. Poplatok za uzavretie zmluvy predstavuje protiplnenie za činnosť veriteľa (tu odporca) pred a pri uzavretí zmluvy už z jeho pomenovania vyplýva za čo sa platí, a teda čo tvorí obsahovú stránku protiplnenia. Z hľadiska relevantných ustanovení v rámci ochrany spotrebiteľa ide o finančné plnenie za činnosť poskytovanú zo strany veriteľa. Predmetný poplatok predstavuje plnenie za predmet plnenia (ktoré je vymedzené vyššie uvedenou činnosťou veriteľa). Keďže v dôsledku tohto poplatku predstavuje cenu takéhoto plnenia v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k dňu uzavretia zmluvy, dojednanie o ňom nepredstavuje neprijateľnú podmienku. Odporca namieta tiež posudzovanie rozhodcovskej doložky za neprijateľnú. Je potrebné poukázať na to, že predmetná rozhodcovská doložka nemá právne účinky tak, ako ich interpretuje navrhovateľ. Navrhovateľ otázku neprijateľnosti rozhodcovskej doložky nehodnotí na základe jej obsahu, ale na základe dôsledkov začatia rozhodcovského konania zo strany dodávateľa a tiež z dôvodu neprijateľnosti miesta rozhodcovského konania. Ani jeden argument použitý na takéto zdôvodnenie nie je vecne správny. V čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere síce platná právna úprava v Občianskom zákonníku týkajúca sa spotrebiteľských zmlúv neupravovala otázku rozhodcovských doložiek priamo. Ak však vychádzame z neskôr zavedenej právnej úpravy, ktorá túto otázku už rieši, je primerané ju aplikovať v rámci generálnej definície neprijateľnej podmienky, potom nie je možné dospieť k záverom tvrdným navrhovateľom. Podľa neskôr zavedeného ustanovenia (§ 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka) platí, že za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Neprijateľnosť musí vyplývať z obsahu dojednania, nie z toho, ktorá zo strán začne rozhodcovské konanie. Ak by sa malo presadiť tvrdenie uvádzané navrhovateľom, kedy neprijateľnosť má nastávať začatím rozhodcovského konania zo strany dodávateľa, išlo by jednak o stav popierajúci zákonný text, ale súčasne aj podstatu právneho dôsledku neprijateľnosti - absolútnu neplatnosť. Začatie rozhodcovského konania zo spotrebiteľskej zmluvy dodávateľom žiadny zákon k dnešnému dňu nezakazuje. Navrhovateľ svoje tvrdenie o neprijateľnosti neodvodzuje zo znenia rozhodcovskej doložky, ale len z dôsledkov začatia rozhodcovského konania dodávateľom. Argumentuje, že ak konanie začne veriteľ, potom on sa musí podrobiť rozhodcovskému konaniu a následne vydanému rozhodcovskému rozsudku ani sa nemá poskytnúť súdna ochrana. Nesprávnosť argumentácie navrhovateľa spočíva v tom, že neplatnosť je teda spájaná s dôsledkami začatia rozhodcovského konania veriteľom. Z toho logicky plynie, že ak by teda rozhodcovské konanie začal spotrebiteľ, potom by rozhodcovská doložka podľa navrhovateľa mala byť platnou. Posúdenie platnosti dojednanej rozhodcovskej doložky by potom záviselo od toho, kto začne rozhodcovské konanie a podľa toho by sa doložka stávala alebo nestávala neplatnou. Zároveň je tiež sporný „naliehavý právny záujem“ navrhovateľa na požadovanom určení už len z toho dôvodu, kedy z dôvodu vzájomného vyrovnania záväzkov nemôže byť zo strany odporcu iniciované žiadne konanie voči navrhovateľovi. Ohľadne uplatneného nároku navrhovateľa vznáša z dôvodov právnej opatrnosti aj námietku premlčania, a to k plynutiu oboch zákonných lehôt posudzovaných pri premlčaní. Z hľadiska subjektívnej lehoty tvrdenie, že navrhovateľ sa o údajnom bezdôvodnom obohatení mal dozvedieť od tretieho subjektu v roku 2013 je neopodstatnené a nedôvodné. Pre začatie subjektívnej lehoty je totiž rozhodujúce poznanie skutkových okolností, z ktorých ukrátená osoba môže uplatňovať svoje právo. V tomto smere by to v prípade navrhovateľa teoreticky bolo najneskôr pri uhradení poplatku za uzavretie zmluvy a postupnom uhrádzaní jednotlivých splátok, čo bolo najneskôr v roku 2009. Z toho dôvodu je potrebné konštatovať, že subjektívna lehota už navrhovateľovi dávno a márne uplynula. Rovnako tak odporca poukazuje aj na zmeškanie objektívnej lehoty pre podanie návrhu na začatie konania. Odporca navrhuje, aby konajúci súd podaný návrh na začatie konania zamietol a súčasne navrhovateľa zaviazal k náhrade trov právneho zastúpenia.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní konanom dňa 23.6.2014 na podanom návrhu trval. Poukázal na skutočnosť, že v úverovej zmluve č. 8000060455 zo dňa 18.12.2006 bola dohodnutá ročná percentuálna miera nákladov vo výške 72,59%, pričom zo štatistických údajov NBS vyplýva, že pri spotrebiteľských úveroch, ktoré boli dohodnuté v decembri 2006 so splatnosťou 5 rokov bola ročná percentuálna miera nákladov vo výške 15,19%, ide teda o päťnásobne nižší úrok

ako v predmetnej úverovej zmluve. Poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/71/2011 zo dňa 8.12.2011, v ktorom Krajský súd dospel k názoru, že je neakceptovateľné porovnávať ceny úveru so subjektmi, ktoré ich dojednávajú v nežiaducom rozsahu, nepochybne teda dohoda o úrokoch v predmetnej úverovej zmluve je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Tiež poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. 5Cdo/26/2011, ktorý odporca vo svojom vyjadrení dat. 24.4.2014, spochybňuje argumentáciou, že ide o skutkovo a právne nesúvisiace rozhodnutie, ktorého aplikovateľnosť je z povahy veci vylúčená. Navrhovateľ sa s tým nestotožňuje, nakoľko NS SR v predmetnom rozhodnutí jasne poukázal na skutočnosť, že neprímeranou a odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednávania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úveru alebo pôžičky. Teda NS SR chcel v predmetnom rozhodnutí poukázať na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke častokrát, ako je tomu aj v predmetnej veci v zložitej a neriešiteľnej finančnej situácii. Z predmetného dôvodu preto nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník poskytoval veriteľovi neprímerané až úžernícke úroky. Poukázal na snahu odporcu vo svojom vyjadrení obhájiť poplatok za uzavretie zmluvy ako finančné plnenie za činnosť poskytovanú zo strany veriteľa, ktorá je v súlade s § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda nepredstavuje neprijateľnú podmienku. S týmto názorom sa navrhovateľ nestotožňuje, tvrdí, že odporca nepochopil inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky a absolútne ignoruje princíp ochrany práv spotrebiteľa. Zákon o spotrebiteľských úveroch predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatku podľa § 2 písm. e); podľa uvedeného zákona je nevyhnuté, aby sa poplatkom platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme, t.j. aby sa platilo plnenie, ktoré je v záujme spotrebiteľa a nie veriteľa, a to z toho dôvodu, že ide o plnenie, ktoré si spotrebiteľ neobjednal a slúži výlučne v prospech dodávateľa. K námietke premlčania vznesenej odporcom právny zástupca navrhovateľa uviedol, že sa s touto námietkou premlčania nestotožňuje, a to z toho dôvodu, že navrhovateľ nesúhlasí s tvrdením odporcu, že z hľadiska plynutia subjektívnej premlčacej lehoty pri bezdôvodnom obohatení nie je podstatné a dôvodné, že údaj o bezdôvodnom obohatení sa mal navrhovateľ dozvedieť od tretieho subjektu. Ďalej uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomného vyjadrenia dat. 20.6.2014 (pričom uviedol, že toto vyjadrenie bolo chybné datované, správne malo byť datované 19.6.2014).

V písomnom podaní právneho zástupcu navrhovateľa, dat. 20.6.2014 (č.l. 43 -44), doručenom konajúcemu súdu dňa 19.6.2014 (podľa č.l. 46) poukázal, že pokiaľ v predmetnej úverovej zmluve bola dohodnutá ročná percentuálna miera nákladov vo výške 72,59%, pričom z internetovej stránky NBS vyplýva, že pri spotrebiteľských úveroch v decembri 2006 s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov bola RPMN 15,19%, ide o úžernícky úrok, ktorý je potrebný považovať za neplatný a v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/151/2013 zo dňa 25.9.2013, ktorý v obdobnej veci konštatoval, že vzhľadom na vyššiu mieru rizika pri poskytovaní úveru nebankovými subjektmi sa dajú akceptovať vyššie úroky, nie však viac ako 100% proti priemeru bánk. Doplnil k námietke odporcu, že v návrhu o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok nie je konkretizované, ktoré zákonné ustanovenie zák. č. 258/2001 Z. z. predpisuje povinnosť uvádzať v zmluve o úveroch ročnú úrokovú sadzbu, poukázal na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. h/ tohto zákona s tým, že v prípade, ak takáto náležitosť v zmluve o úvere chýba, považuje sa podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľ tvrdí, že odporca nepochopil inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky a absolútne ignoruje princíp ochrany spotrebiteľa. K vznesenej námietke premlčania zo strany odporcu uviedol, že nesúhlasí s tvrdením odporcu, že z hľadiska subjektívnej premlčacej lehoty pri bezdôvodnom obohatení nie je podstatné a dôvodné, že údaj o bezdôvodnom obohatení sa mal navrhovateľ dozvedieť od tretieho subjektu v roku 2013 a poukázal na právny názor Krajského súdu Prešov sp. zn. 11C/6/2014 zo dňa 11.4.2014, ktorý v obdobnej veci konštatoval, že „pokiaľ ide o začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty z neplatnej zmluvy, súd poukazuje na to, že rozhodujúci je subjektívny moment, kedy sa oprávnený dozvie o okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce pre uplatnenie tohto práva. Vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bolo získané bezdôvodné obohatenie a o tom, kto ho získal, musí byť skutočná a nie iba predpokladaná. Nie je rozhodujúce ani to, či sa oprávnený o vojom práve nedozvedel vlastným zavinením, teda či sa mohol o svojom práve dozvedieť alebo mal dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti (zhodnotenie občianskoprávneho kolégia NS SR Cpj 37/78 publikované pod R1/1979).“ Navrhovateľ navrhol rozhodnúť v súlade s podaným návrhom na začatie konania a navrhol odporcu zaviazat' na náhradu trov právneho zastúpenia.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní konanom dňa 8.9.2014 uviedol, že na základe predmetnej zmluvy odporca navrhovateľovi poskytol finančnú čiastku v celkovej sume 1.394,45 Eur, z predmetnej sumy navrhovateľ pre odporcu uhradil sumu vo výške 3.730,98 Eur, ktorá pozostáva z jednotlivých splátok úveru tak, ako to vyplýva z karty klienta navrhovateľa vo výške 702,78 Eur a jednorázovej platby zo dňa 30.1.2009 vo výške 3.028,19 Eur. Z uvedeného dôvodu na strane odporcu došlo k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka vo výške 2.336,44 Eur. Predložil súdu listinný dôkaz o úhrade sumy 3.028,20 Eur, a to príkaz na úhradu pre odporcu s variabilným symbolom 8000060455 (č.l.67).

Navrhovateľ v konaní predložil žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere (č.l. 6, 32). Obe tieto kópie listinného dôkazu sú vyhotovené vo veľmi ťažko čitateľnom vyhotovení, čo navrhovateľovi, ktorý tieto listiny súdu predkladal, muselo byť zjavné. Z obsahu tohto listinného dôkazu vyplýva, že navrhovateľ v presne nezistený deň (dátum nečitateľný) vyplnil žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru pre veriteľa - odporcu. Odporca túto žiadosť potvrdil dňa 18.11.2006. Zo zapísaných údajov o požadovanom revolvingovom úvere (bod 4.) vyplýva:

Požadovaná výška úveru (v Sk predstavuje aj celkovú sumu splátok úveru, úrokov a poplatkov za uzatvorenie zmluvy): 84... (veľmi zle, resp. nečitateľná čitateľná suma);

Splatnosť úveru (počet/splatnosť): 36/16;

Poskytnutá čiastka (v Sk): 42.012,- (veľmi zle čitateľná suma);

Mesačná splátka vrátane úroku (v Sk): 2.334,- .

RPMN za úver (v %): 72,... (čísla za desatinnou čiarkou absolútne nečitateľné);

Poplatok za uzatvorenie zmluvy (v Sk): 1.500,-.

Z bodu 6. Údaje o schválenom revolvingovom úvere vyplýva.

Schválená výška úveru (v Sk; predstavuje aj celkovú sumu splátok úveru, úrokov a poplatku za uzatvorenie zmluvy): 84.024,-;

Splatnosť úveru (počet splátok): 36/16;

Poskytnutá čiastka (v Sk): 4.012,-;

Mesačná splátka vrátane úroku (v Sk): 2.334,-;

RPMN za úver (v %): 72,59;

Poplatok za uzatvorenie zmluvy (v Sk): 1.500,-.

Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profireal Slovakia, s.r.o., predložené navrhovateľom spolu s návrhom na začatie konania, ale aj na výzvu súdu dňa 26.5.2014 (č.l. 7, 33) bolo konajúcemu súdu predložené v takom vyhotovení, že sú absolútne nečitateľné a nepoužiteľné ako dôkaz v občianskom súdnom konaní.

Navrhovateľ na pojednávaní konanom dňa 23.6.2014 vypovedal, že pôžičku si bral v roku 2006, a to 18.12.2006 vo výške 42.000,- Sk. V roku 2009 jednorázovo zaplatil v eurách 3.028,- Eur a nevedel uviesť, či už predtým boli nejaké splátky, jemu sa zdá, že je to trošku vysoký úrok. Mal vrátiť zo 42.000,- Sk sumu 84.000,- Sk. On jednorázovo vyplatil 91.000,- Sk. Nevie, akú výšku úrokov dohodol v zmluve. Keď vypovedal, že nevie, či predtým, než platil jednorázovú splátku, či boli platené iné splátky, tak to vysvetlil tak, že s týmito „papiermi“ robí jeho manželka a on nemá prehľad. Sumu 3.028,- Eur zaplatil dňa 30.1.2009 a predložil konajúcemu súdu dve listiny (č.l. 49 - 50). Jedna listina označená ako: Karta klienta s menom navrhovateľa (č.l. 49) obsahuje rodné číslo navrhovateľa, nominálnu výšku pôžičky:

84.024; dĺžku pôžičky: 36; dátum žiadosti: 11.12.2006; poskytnutú čiastku: 42012; poskytnuté celkom: 42012; dátum podpisu klientom: 11.12.2006; dátum vyplatenia: 18.12.2006, vyplatenú čiastku: 40512.00; vyplatené vrátane revol.: 40512.00; splatené: 21172.00; a zostáva splatiť: 62852.00 . Z vyznačenia v ľavom dolnom rohu tejto listiny, a to: 1/5 sd dospel k záveru, že táto Karta klienta pozostáva z piatich listov, konajúcemu súdu bola predložená len prvá a druhá strana Karty klienta. Druhá fotokópia listiny predložená navrhovateľom (č.l. 50) podľa označenia v ľavom dolnom rohu je zrejme druhou stranou Karty klienta. Z č.l. 50 (teda z druhej strany Karty klienta) vyplýva, že splátkami v období od 17.1.2007 až do dňa 31.1.2008 vrátane zaplatil navrhovateľ odporcovi 21.172,- Sk, t.j. 702,78 Eur.

Z príkazu na úhradu Československej obchodnej banky, a.s., Bratislava, zo dňa 30.1.2009 (č.l. 67), ktorý predložil advokát navrhovateľ na pojednávaní konanom 8.8.2014 vyplýva, že navrhovateľ poukázal v prospech účtu odporcu k variabilnému symbolu 8000060455 (t.j. č. zmluvy) sumu 3.028,20 Eur.

Zhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k nasledovným záverom:

Odporca nepoprel v konaní tvrdenie navrhovateľa, že navrhovateľ odporcovi ako úhradu dlhu vzniknutého zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8000060455 zaplatil sumu 3.730,98 Eur. Vykonané dokazovanie preukázalo, že odporca sumu 21.172,- Sk (702,78 Eur) zaplatil navrhovateľovi splátkami v období od 17.1.2007 do 31.1.2008 vrátane. Sumu 3.028,20 Eur zaplatil navrhovateľ odporcovi jednorazovo dňa 30.1.2009 (spolu zaplatené 702,78 Eur + 3.028,20 Eur = 3.730,98 Eur).

Podľa tvrdenia navrhovateľa časť zo zaplatenej sumy 3.730,98 Eur, a to časť vo výške 2.336,94 Eur predstavuje bezdôvodné obohatenie odporcu, vydania ktorého sa od odporcu domáha. Odporca vzniesol námietku premlčania.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Odporca sa dovoľal premlčania. Navrhovateľ právo na súde uplatnil dňa 3.1.2014. Navrhovateľ úhradu pre odporcu vo výške 3.028,20 Eur uskutočnil dňa 30.1.2009. Od nasledujúceho dňa, t. j. od 31.1.2009 začala plynúť objektívna 3 ročná doba na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka a uplynula dňom 31.1.2012. V rámci objektívnej premlčacej doby uplynula i subjektívna premlčacia doba podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uplynutie subjektívnej premlčacej doby najneskôr uplynutím objektívnej premlčacej doby (t. j. dňom 31.1.2012) súd nepovažoval za potrebné zisťovať dátum začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby, ktorú účastníci konania posudzovali rozdielne. Navrhovateľ si nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnil na súde po uplynutí objektívnej premlčacej doby.

Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd návrh navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenie vo výške 2.336,94 Eur vzhľadom na námietku premlčania ktorej sa dovoľával odporca, zamietol (výrok I.).

Podľa § 112 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd nárok navrhovateľa na určenie, že poplatok za spracovanie úveru z revolvingovej zmluvy č. 8000060455 zo dňa 18.12.2006 a rozhodcovská doložka dohodnutá v tejto zmluve je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, vylúčil na samostatné konanie (výrok II., III.).

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o trovách celého konania súd rozhodne v konaní, ktorým sa celé konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku na súde, proti rozsudku ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované; podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné; ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť podľa ustanovenia § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.